

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg tror, at det er temmelig formålsløst at fortsætte denne diskussion med hr. Guldberg. Hr. Guldberg er irriteret over den stilling, EF-landene har taget, og søger at kaste mistænkeliggørelse på det grundlag. Det modtager jeg ikke, og jeg svarer ikke på følgende bemærkninger fra hr. Guldbergs side.

Vedrørende det, hr. Honoré sagde, vil jeg gerne sige, at man ikke kan tage en sådan enkelthed ud i en situation som den, vi har oplevet i Sydvietnam. Der er sket overtrædelse af Parisaftalerne, og der er foregået en række andre ting. Jeg har sagt, at vi nu vil undersøge hele vores forhold til den nye situation i Sydvietnam, og deri vil sådanne synspunkter, som hr. Honoré har fremført, indgå, men man kan ikke tage denne enkelte ting ud og forlange en isoleret vurdering af den fra den danske regerings side i dette øjeblik.

(Kort bemærkning).

Guldberg (V):

Jeg er blevet bedt om en dokumentation og har fået at vide, hvad den skulle dreje sig om. Der findes noget, der hedder Europa eller l'Europe eller Europe, alt efter hvilket sprog det kommer på. Det udgives dagligt. Det bringer normalt troværdige referater af alt, hvad der vedrører det europæiske område. Jeg beder udenrigsministeren selv studere udgaverne dagen efter, respektive to dage efter det omtalte møde i Dublin, hvor han vil se en omtale, som er den, jeg har citeret her fra talerstolen og korrekt citeret, og som er blevet citeret i en række udenlandske blade.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages kl. 14.15.

Mødet udsat kl. 13.18.

Mødet genoptaget kl. 14.15.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forhandling om ministeren for offentlige arbejders redegørelse af 24. april 1975 om Københavns lufthavn, anlæg af faste forbindelser over Øresund samt over Store Bælt.

(Redegørelse nr. III. Redegørelsen givet 24/4 75).

Kampmann (S):

Når man tager de givne politiske udgangspunkter, er det efter socialdemokraternes opfattelse en fornuftig beslutning, regeringen har truffet, hvad der næppe kommer bag på nogen, i forbindelse med nedsættelsen af den ekstra kommission til at genoverveje Øresundstrafikproblemerne.

Jeg synes også, der er grund til, når man ser trafikministerens redegørelse, at hæfte sig blot en lille smule ved det historiske forløb. Da vi vedtog anlægslovene om Store Bælt og Saltholm i juni 1973 og ledsagede disse med de overenskomster, som nu er bortfaldet, så var det et relativt ambitiøst forsøg på inden for trafikområdet at fastlægge planlægningen 15 til 20 år frem i tiden.

Når vi nu er nødt til at udsætte disse beslutninger, svækker det naturligvis planlægningsgrundlaget, ikke alene i Københavnsregionen, men også i hovedstadsregionen, store dele af Sjælland, og fortsætter vi med den faste forbindelse fra Sjælland til Fyn, så også i store dele af denne region. Det er meget beklageligt, at når man endelig mander sig op i folketinget til at træffe den slags store beslutninger af vidtrækkende tidsmæssig karakter, så er der en række medlemmer i folketinget, der frygter deres egen skygge, så snart disse forslag skal føres ud i livet, og så snart den bevillingsmæssige baggrund skal etableres for at komme videre med disse forslag. Det er den politiske situation, vi står i i dag, og det er ikke noget, der skaber større respekt for folketingets arbejde indadtil og i forhold til den danske befolkning og langt mindre i forhold til de beslutninger, vi træffer, der involverer andre lande, ikke mindst Sverige i denne forbindelse.